

«taṃ gatvā cāraṇaṃ, hitvā pāpaṃ, puṇyaṃ avāpsyasi,
 «yena prāpsyasi na kroḍa-yoniṃ svargād na ca cyutim.» 123
 ity ukto Devarājena Suprabho 'tha «tathā!» 'iti saḥ
 uktvā «'om namaḥ Čivāya!» 'iti Čambhuṃ cāraṇaṃ agrahit. 124
 tanmayāḥ sa dinaiḥ śhaḍbhis tat-prasādād na kevalam
 nikshiptaḥ sūkari-garbhe, yāvat svargād upary agāt. 125
 saptame 'hni ca taṃ svarge tatra 'apaçyan Çatakratuḥ
 vīkshate yāvad, adhikaṃ lokāntaram asau gataḥ. — 126

«itthaṃ çuçoca sa yathā dṛiṣṭvā 'aghaṃ bhāvi Suprabhaḥ,
 «tathā 'ahaṃ bhāviṇaṃ mṛityuṃ dṛiṣṭvā çocāmi bhūbhṛitaḥ.» 127
 evam uktavatiṃ Bhūmiṃ taṃ sa Vīravaro 'bravit:
 «yathā, 'amba, Suprabhasya 'abhūd upāyaḥ Çakra-vākyataḥ, 128
 «tathā yady asti rājño 'sya rakṣhōpāyas, tad ucyatām!»
 iti Viravareṇa 'ukte, Pṛithivī taṃ uvāca sā: 129
 «eka eva 'asty upāyo 'tra, svādhīnaḥ sa tavaiva ca.»
 etac çrutvaiva so 'vādīd dhṛiṣhan Vīravaro dvijaḥ: 130
 «tarhi brūhi drutaṃ, devi! yadi çreyo bhavet prabhoḥ
 «prāṇair me putra-dārair vā, taj janma saphalaṃ mama.» 131
 ity uktavantam avadat sā taṃ Vīravaraṃ Kṣhitiḥ:
 «asty atra Caṇḍikā devī, yā 'eshā rājākulāntike; 132
 «tasyai Sattvavaraṃ putram upahāri-karoshi cet,
 «tato jīvati rājā 'asau; nāsty upāyo 'paraḥ punaḥ.» 133
 çrutvā 'etad Vasudhā-vākyam dhīro Vīravaras tadā,
 «yāmi, devi, karomy etad adhunaiva!» 'ity uvāca saḥ. 134
 «ko 'nyaḥ svāmi-hitas tvādṛig? bhadraṃ te 'stu, vraja!» 'iti Bhūh
 uktvā tiro 'bhūt; sarvaṃ ca rājā so 'nvāgato 'çṛiṇot. 135

tato Vikramatuṅge 'smin rājñi channe 'nugacchati,
 drutaṃ Vīravaras tasyāṃ rātrau sa sva-grihaṃ yayau. 136
 tatra prabodhya bhāryāyai Dharmavatyai çaçaṇsa saḥ
 sva-putram upahartavyaṃ rājārthe vacanād Bhuvaḥ. 137
 sā tac çrutvā 'abravit: «kāryam avaçyaṃ svāmīno hitam;
 «tat putraç ca 'adya bhavatā pratibodhya 'ucyatām!» iti. 138
 tataḥ prabodhya bālāya tasmai Vīravareṇa tat
 ūce tad-upahārantaṃ, rājārthe yad Bhuva 'uditam. 139
 tac çrutvā sa yathārthākhyo bālāḥ Sattvavaro 'bhyadhāt:
 «prabhu-kāryōpayuktāsuḥ puṇyavāns, tāta, nāsmi kim? 140
 «bhuktaṃ mayā tad-annaṃ yac, çodhaniyaṃ mayāpi tat;
 «tad nītvā tat-kṛite devyā upahāri-kurushva mām!» 141
 ity ūcivānsaṃ taṃ Sattvavaraṃ Vīrvaraḥ çiçum,
 «satyaṃ bhavasi maj-jāta!» ity avocad aviklavam. 142
 etad Vikramatuṅgaḥ sa rājā çrutvā vahiḥ-sthitaḥ
 acintayad: «aho sarve sama-sattvā amī!» iti. 143

tato Vīrvaraḥ skandhe sutaṃ Sattvavaraṃ sa taṃ,
 bhāryā Dharmavati ca 'asya pṛiṣṭhe Vīravatiṃ sutaṃ 144
 grihītvā, jagmatuḥ tau dvau rātrau tac Caṇḍikā-grihaṃ;
 rājā Vikramatuṅgaç ca paçcāc channo yayau tayoh. 145